

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ इत्यारण्यके ० नै ० भा ० द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥ अपेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ तथासत्यं यत्स्वयं वरे उक्तं त्वान्त्यक्ष्यामीति ॥ ४ ॥ अनपकृते अपकाराभावे ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥
गत्वा गत्वानलो राजापुनरेतिसभां मुहुः ॥ आकृष्यमाणः कलिना सौत्तदेनावकृष्यते ॥ २६ ॥ द्विधेव तद्दयंतस्य दुःखितस्याभवत्तदा ॥ दोलेव मुदुरायातियातिचै
वसभां प्रति ॥ २७ ॥ अवकृष्टस्तुकलिनामोहितः प्राद्रवन्नलः ॥ सुतामुत्सृज्यतां भार्या विलप्य करुणं बहु ॥ २८ ॥ नष्टात्मा कलिना स्पृष्टस्तत्तद्विगणयन्नृपः ॥
जगामैकां वने शून्ये भार्यामुत्सृज्य दुःखितः ॥ २९ ॥ इ ० महाभा ० आरण्यके प ० नलोपाख्यानपर्वणि दमयंतीपरित्यागे द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥
बृहदश्व उवाच ॥ अपक्रांतेन लेराज दमयंती गतक्लमा ॥ अबुध्यत वरारोहा संत्रस्ता विजने वने ॥ १ ॥ अपश्यमाना भर्तारं शोकदुःखसमन्विता ॥ प्राक्रोशदु
च्चैः संत्रस्ता महाराजेति नैषधं ॥ २ ॥ हानाथ हामहाराज हास्वामि किं जहासि मां ॥ हाहतास्मि विनष्टास्मि भीतास्मि विजने वने ॥ ३ ॥ ननु नाम महाराज धर्मज्ञः
सत्यवागसि ॥ कथमुक्ता तथासत्यं सुतामुत्सृज्य कानने ॥ ४ ॥ कथमुत्सृज्य गंतासि दक्षां भार्यामनुव्रतां ॥ विशेषतोऽनपकृते परेणापकृते सति ॥ ५ ॥ शक्यसे
तागिरः सम्यक्कर्तुं मयि नरेश्वर ॥ यास्तेषां लोकपालानां सन्निधौ कथिताः पुरा ॥ ६ ॥ नाकाले विहितो मृत्युर्मर्त्यानां पुरुषर्षभ ॥ यत्र कांता त्वयोत्सृष्टा मुहूर्तम
पि जीवति ॥ ७ ॥ पर्याप्तः परिहासो यमेतावान् पुरुषर्षभ ॥ भीताहमतिदुर्धर्षदर्शयात्मानमीश्वर ॥ ८ ॥ दृश्यसे दृश्यसे राजन्नेषदृष्टोसि नैषध ॥ आचार्यगुल्मे रात्मा
न किं मां न प्रतिभापसे ॥ ९ ॥ नृशंसं वतरा जेंद्रयन्मामेवंगतामिह ॥ विलपंतीं समागम्य नाश्वासयसि पार्थिव ॥ १० ॥ न शोचाम्यहमात्मानं न चान्यदपि किंच
न ॥ कथं नु भवितास्येक इति त्वानृप शोचिमि ॥ ११ ॥ कथं नुराजं स्तपितः क्षुधितः श्रमकर्षितः ॥ सायाङ्के वृक्षमूलेषु मामपश्यन् भविष्यसि ॥ १२ ॥ ततः सातीव्र
शोकार्ता प्रदीप्तेव च मन्युना ॥ इतश्चेतश्च रुदती पर्यधावत दुःखिता ॥ १३ ॥ मुहुरुत्पतते बाला मुहुः पतति विद्वला ॥ मुहुरालीयते भीता मुहुः क्रोशति रोदिति ॥
॥ १४ ॥ अतीव शोकसंतप्ता मुहुर्निःश्वस्य विद्वला ॥ उवाच भैमीनिः श्वस्य रुदत्यथ पतिव्रता ॥ १५ ॥ यस्याभिशापा दुःखार्तो दुःखं विंदति नैषधः ॥ तस्य भूतस्य
नो दुःखा दुःखमप्यधिकं भवेत् ॥ १६ ॥ अपापचेतसं पापोय एवं कृतवान्नलं ॥ तस्मादुःखतरं प्राप्य जीवत्वसुखजीविकां ॥ १७ ॥ एवं तु विलपंती साराज्ञो भार्या
महात्मनः ॥ अन्वेषमाणा भर्तारं वने श्वापदसेविते ॥ १८ ॥ उन्मत्तवद्भीमसुता विलपंती इतस्ततः ॥ हाहाराज न्निति मुहुरितश्चेतश्च धावति ॥ १९ ॥
॥ २० ॥ ११ ॥ १० ॥ शोचिमिशोचामि ॥ ११ ॥ १२ ॥ मन्युना शोकेन ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ कलिं शपति यस्येति अभिशापात् तथा द्वेषात् नो दुःखात् अस्मत्संबन्धि दुःखात् ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥